

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-11(5)/16/BB

Warszawa, dnia 4 lutego 2016 r.

DECYZJA DNR-2/28/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania Białostockiej Spółdzielni „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr PU.40.2015 z dnia 14 grudnia 2015 r., nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 3 783 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote) – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniach 14 – 28 października 2015 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku przeprowadzili kontrolę w salonie AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa” przy ul. Handlowej 7 w Białymstoku, należącym do Białostockiej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Białymstoku. Jej celem było sprawdzenie wykonania przez dostawców i dystrybutorów odkurzaczy obowiązków związanych z informowaniem o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz przestrzegania przez nich zakazów, o których mowa w ustawie z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1203 z późn. zm., dalej „ustawa z dnia 14 września 2012 r.”), a także w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) Nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz. Urz. UE L 192/1 z 13.07.2013 r. z późn. zm. – dalej „rozporządzenie delegowane”).

W dniu 14 października 2015 r. w związku z nieobecnością w placówce przedsiębiorcy bądź osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, kontrolę wszczęto w obecności pracownika salonu AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa”, któremu okazano legitymacje służbowe oraz zapoznano z treścią upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr PU.8361.33.2015 z dnia 14 października 2015 r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

Tego dnia do oceny wytypowano znajdujący się w ofercie sprzedaży: odkurzacz Samsung model VCDC15RH, M/C: VC15RHNDNCN/EO, kod EAN 8806086346948, zakupiony od Samsung Electronics Polska Sp. z o.o. za fakturą VAT nr 3196365956 z dnia 17.08.2015 r. oraz odkurzacz Zanussi model ZAN2410EL, type JL-H3801BY, kod EAN 7332543364138, zakupiony od Electrolux Poland Sp. z o.o. na podstawie faktury VAT nr 97720988 z dnia 31.07.2015 r. Stwierdzono, że przedmiotowe wyroby nie były opatrzone w widocznym miejscu etykietami efektywności energetycznej, wbrew nałożonemu na kontrolowanego jako dystrybutora obowiązkowi, określonymu w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 września 2012 r. oraz w art. 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego. Ponadto, do odkurzacza Zanussi nie została dołączona karta produktu, a tym samym kontrolowany jako dystrybutor nie dopełnił obowiązku udostępnienia użytkownikowi końcowemu karty produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem, co narusza art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 września 2012 r.

Ustalono, że etykiety efektywności energetycznej znajdowały się w opakowaniach przedmiotowych wyrobów.

Dnia 15 października 2015 r. kontrola prowadzona była w obecności kierownika salonu AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa”, osoby upoważnionej do reprezentowania Białostockiej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Białymstoku, którą poinformowano o obowiązkach wynikających z ustawy z dnia 14 września 2012 r. Na okoliczność ich niedopełnienia, kierownik salonu został przesłuchany w charakterze strony i oświadczył, iż zaniedbanie wynikało z nieznamomości przepisów prawa.

W trakcie kontroli nieprawidłowości zostały usunięte - umieszczono w widocznym miejscu etykiety efektywności energetycznej dla ww. odkurzaczy oraz dołączono do odkurzacza Zanussi kartę produktu.

Pismem z dnia 16 listopada 2015 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Białostocką Spółdzielnię „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie

wymierzenia kary pieniężnej w związku z niedopełnieniem obowiązków, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 września 2012 r., tj. nieumieszczeniem na odkurzaczu Samsung model VCDC15RH, M/C: VC15RHNDNCN/EO, kod EAN 8806086346948 oraz odkurzaczu Zanussi model ZAN2410EL, type JL-H3801BY, kod EAN 7332543364138 etykiet efektywności energetycznej oraz nieudostępnieniem użytkownikowi końcowemu karty produktu – odkurzacza Zanussi model ZAN2410EL, type JL-H3801BY, kod EAN 7332543364138.

Decyzją Nr PU.40.2015 z dnia 14 grudnia 2015 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy z dnia 14 września 2012 r., wymierzył dystrybutorowi Białostockiej Spółdzielni „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku karę pieniężną w wysokości 3 783 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote) z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 września 2012 r. poprzez przeznaczenie do sprzedaży 2 partii produktów wykorzystujących energię, tj. ww. odkurzaczy nie opatrzonych w widocznym miejscu etykietą efektywności energetycznej oraz 1 partii odkurzaczy Zanussi model ZAN2410EL, type JL-H3801BY, kod EAN 7332543364138, do których nie udostępniono użytkownikowi końcowemu karty produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem.

W uzasadnieniu decyzji organ zwrócił uwagę na niebudzące wątpliwości przesłanki faktyczne, uzasadniające wymierzenie kary i stwierdził, iż podniesione przez osobę upoważnioną przyczyny naruszenia obowiązków nie stanowią okoliczności wyłączających zastosowanie kary pieniężnej. Nieznajomość przepisów prawa przez kontrolowanego przedsiębiorcę, profesjonalnie zajmującego się sprzedażą sprzętu elektrycznego, pozostaje bowiem bez wpływu na decyzję w przedmiocie wymierzenia kary.

Wskazał także, iż zgodnie z przepisem art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 14 września 2012 r. wymierzając karę pieniężną wziął pod uwagę stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązku. Uznał stopień naruszenia obowiązku za nieznaczny w kontekście tego, iż pozostałe odkurzacze znajdujące się w ofercie kontrolowanego były opatrzone w widocznym miejscu etykietą efektywności energetycznej, jak również podkreślił, że była to pierwsza kontrola przedsiębiorcy w tym zakresie.

Uwzględniając powyższe organ I instancji wymierzył Białostockiej Spółdzielni „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku karę pieniężną w najniższej przewidzianej wysokości tj. w kwocie 3 783 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote), stanowiącej

jednokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Dnia 29 grudnia 2015 r. Białostocka Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Białymstoku, dalej: „strona, skarżąca”, wniosła odwołanie od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr PU.40.2015 z dnia 14 grudnia 2015 r., w którym zarzuciła organowi I instancji naruszenie przepisów art. 6 i 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23, dalej: „Kpa”), tj. zasady praworządności, poprzez działanie niezgodne z przepisami prawa:

1. rozpoczęcie i przeprowadzenie kontroli w dniu 14 października 2015 r. , podczas gdy w kontrolowanym miejscu nie było osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego podmiotu (nie był obecny Zarząd ani należycie umocowany pełnomocnik), co skutkuje nieważnością podjętych w tym dniu czynności kontrolnych;
2. odebranie oświadczeń w dniu 14 października 2015 r. w przedmiocie doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli i pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy mimo, że osoba składające te oświadczenia i zgody nie była należycie umocowana do ich podjęcia, co skutkuje ich nieważnością.

Mając na uwadze powyższe, skarżąca wniosła o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego, względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Jednocześnie, w uzasadnieniu złożonego odwołania skarżąca podniosła, że kara pieniężna została nałożona mimo, że obowiązek opatrzenia przedmiotowych odkurzaczy etykietą efektywności energetycznej i dołączenia karty produktu został natychmiast wykonany w trakcie kontroli, zatem nie istniała podstawa do nakładania kary pieniężnej, czego nie uwzględniono przy wydawaniu decyzji. Według strony nieprawidłowości zostały usunięte nie tylko przed wydaniem zaskarżonej decyzji, ale i przed formalnym rozpoczęciem kontroli, ponieważ w jej ocenie, pierwszym dniem kontroli z udziałem kierownika sklepu był dzień 15 października 2015 r.

Pismem z dnia 13 stycznia 2016 r. Prezes UOKiK zawiadomił Białostocką Spółdzielnię „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku, iż zgodnie z art. 10 Kpa organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania,

a przed wydaniem decyzji umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z przedmiotowych uprawnień strona nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 Kpa, jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowane poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji.

Na podstawie art. 127 § 2 Kpa właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. Zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Rozpatrując sprawę, na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę z zachowaniem ustawowego terminu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela stanowisko Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wyrażone w decyzji z dnia 14 grudnia 2015 r. Nr PU.40.2015, nakładającej na Białostocką Spółdzielnię „SAMOPOMOC CHŁOPSKA” w Białymstoku karę pieniężną w wysokości 3 783,00 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt trzy złote) i nie znajduje podstaw do zmiany wskazanego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do zarzutu działania przez organ I instancji niezgodnie z przepisami prawa i naruszenia art. 6 i 10 Kpa poprzez wszczęcie i prowadzenie kontroli w dniu 14 października 2015 r. pod nieobecność osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego, co miałyby skutkować nieważnością czynności kontrolnych, stwierdzić należy, iż jest on bezzasadny.

Zważywszy, że kontrole z zakresu nadzoru rynku przeprowadzane są na podstawie powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego, w niniejszej sprawie nie zaistniał obowiązek zawiadomienia kontrolowanego o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Przepis art. 79 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) stanowi, że zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, w przypadku gdy kontrola ma zostać przeprowadzona na podstawie

bezpośrednio stosowanych przepisów powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego albo na podstawie ratyfikowanej umowy międzynarodowej.

Jak wynika z zapisów protokołu kontroli, w dniu 14 października 2015 r. w związku z nieobecnością przedsiębiorcy bądź osoby upoważnionej do jego reprezentowania, kontrolę wszczęto i prowadzono w obecności sprzedawcy, tj. osoby czynnej w lokalu – salon AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa”, należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy.

Zgodnie z dyspozycją art. 79a ust. 9 ww. ustawy, w razie nieobecności kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn.zm. – dalej „k.c.”), (...) i według art. 80 ust. 5 ww. ustawy, wykonywane w obecności tej osoby.

W przepisie art. 97 k.c. dotyczącym domniemania uznania osoby za umocowaną mowa jest o osobie czynnej w lokalu przedsiębiorstwa przeznaczonym do obsługi publicznosci, którą poczytuje się w razie wątpliwości za umocowaną do dokonywania czynności prawnych, które zazwyczaj bywają dokonywane z osobami korzystającymi z usług tego przedsiębiorstwa. Ustawodawca wyraźnie wskazuje, że osoba taka musi być pracownikiem kontrolowanego przedsiębiorcy.

W niniejszej sprawie warunek ten został bezsprzecznie spełniony, bowiem kontrolę wszczęto w obecności osoby czynnej w lokalu – salon AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa”. Nie można zatem mówić o naruszeniu przez inspektorów przepisów prawa w tym zakresie. Tym bardziej, że z przytoczonych wyżej unormowań wynika również, że obecność kontrolowanego ani jego umocowanego pełnomocnika, nie jest warunkiem koniecznym dla wszczęcia i prowadzenia kontroli. W tych okolicznościach, twierdzenie skarżącej, iż nieobecność Zarządu Spółdzielni bądź należycie umocowanego pełnomocnika w dniu rozpoczęcia kontroli wpłynęła na nieważność podejmowanych w tym dniu czynności kontrolnych, jest chybione.

Przedmiotowa kontrola została wszczęta zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i nie zaistniały jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające podważenia czynności podjętych przez inspektorów Inspekcji Handlowej w dniu jej rozpoczęcia, tj. 14 października 2015 r.

Nie sposób również podzielić poglądu strony, iż oświadczenia odebrane w dniu 14 października 2015 r. w przedmiocie doręczenia upoważnienia do przeprowadzenia kontroli

i pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy są nieważne z powodu nienależytego umocowania osoby składającej te oświadczenia.

Osobie czynnej w lokalu przedsiębiorstwa, tj. sprzedawcy okazane zostały legitymacje służbowe, zapoznano ją z treścią upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego i pouczono o skutkach prawnych uniemożliwienia lub utrudniania inspektorowi przeprowadzania czynności kontrolnych. Wynika to jednoznacznie z treści sporządzonego protokołu kontroli, do którego przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag. W protokole kontroli odnotowano jedynie oświadczenie pracownika obecnego w salonie AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa”, iż „*w kontrolowanej placówce aktualnie nie jest prowadzona kontrola przez inny organ*”.

W sytuacji, gdy ze stanu faktycznego, udokumentowanego w protokole kontroli wynika jednoznacznie, iż osoba czynna w lokalu przedsiębiorcy nie składała oświadczeń w zarzucanej przez stronę kwestii, nie można mówić o ich nieważności. Tym samym argumentację skarżącej uznać należy za błędną.

Uzasadnienia nie znajduje także twierdzenie strony, iż kierownik sklepu, w obecności którego prowadzono kontrolę w dniu 15 października 2015 r. nie był uprawniony do reprezentowania przedsiębiorcy w czasie kontroli.

W aktach kontroli znajduje się bowiem upoważnienie nr 1/2015 z dnia 15 października 2015 r. dla kierownika salonu AGD-RTV „Handlowa 7 – Trzy Kłosa” do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli WIIH w Białymstoku. Upoważnienie udzielone zostało przez dwóch członków zarządu (prezes, z-ca prezesa) Białostockiej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Białymstoku, stosownie do określonego w Krajowym Rejestrze Sądowym sposobu reprezentacji.

Odnosząc się natomiast do zarzutu skarżącej, co do braku podstawy do nałożenia kary pieniężnej wobec wykonania obowiązku opatrzenia zakwestionowanych wyrobów etykietami efektywności energetycznej oraz dołączenia karty produktu przez przedsiębiorcę w trakcie kontroli, stwierdzić należy, iż jest on chybiony.

Odpowiedzialność określona w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. ponoszona jest na podstawie stwierdzenia winy obiektywnej, a przesłanką jej przyjęcia jest fakt niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 3 ww. ustawy. Samo stwierdzenie niedopełnienia obowiązku polegającego na nieumieszczeniu etykiety efektywności energetycznej w widocznym miejscu oraz niedostępności użytkownikowi końcowemu karty produktu wraz z broszurami lub z inną dokumentacją dostarczaną z tym produktem, jak to

miało miejsce w niniejszej sprawie, jest przesłanką wystarczającą do wymierzenia kary. Nie ma przy tym znaczenia, czy niedopełnienie powyższego obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej bądź nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie, jak również okoliczność realizacji tego obowiązku w trakcie kontroli. Udowodnienie, że określony podmiot nie dopełnił przedmiotowego obowiązku skutkuje bowiem koniecznością wymierzenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną, a wskazany przepis art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. ma charakter obligatoryjny.

Podniesiona przez skarżącą okoliczność wykonania wskazanych obowiązków pozostaje więc bez wpływu na zasadność nałożenia na nią kary pieniężnej. Natomiast twierdzenie, że ich realizacja nastąpiła „*przed formalnym rozpoczęciem kontroli*” w dniu 15 października 2015 r., nie znajduje oparcia ani w stanie faktycznym, ani prawnym niniejszej sprawy, bowiem przedmiotowa kontrola wszczęta została w dniu 14 października 2015 r., zgodnie z obowiązującą w tym zakresie procedurą, wskazaną w przepisach prawa.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podzielił stanowisko organu I instancji, co do istnienia uzasadnionej podstawy wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia i orzekł, jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.